

BIULETYN PARAFIALNY

Kościół św. Kierana, katolicki

Kościół w Campbeltown i Islay

Ceann Loch Chille Chiarain

10 maja 2026

Szósta Niedziela

Wielkanocna

Hymny/Muzyka na niedzielę

Procesja

61 Bądź moją wizją

Ofiarowanie

67 Błogostawiony jesteś, Panie

Muzyka komunijna

Тебе појем (Śpiewamy cię)

Po komunii

58 Bądź spokojny i wiedz, że jestem Bogiem

Recesja

14 Alleluja, alleluja, dziękuj

Kościół św. Kierana, Campbeltown, Kintyre

Szósty tydzień w Wielkanocy

Wtorek: **Msza Święta, 18:00**

Środa: **Wniebowstąpienie Pana, Msza czuwania, 18:00**

Grupa dyskusyjna: *Pismo Święte podczas Wielkanocy, 10:30 rano w Chapel House*

Czwartek: Wniebowstąpienie Pańskie, msza w ciągu dnia, 10:00

Piątek: **Nie ma Mszy**

W przyszły weekend:

Sobota, 16 maja, msza wigilijny, 18:00

Niedziela, 17 maja, 7. niedziela wielkanocna, Msza Święta, 10:00

Sakrament Pojednania: sobota 17:30-17:50 lub w dowolnym terminie na życzenie.

Kościół Episkopalny św. Kolumby, Bridgend, Wyspa Islay

17 maja, 7 niedziela wielkanocna: **Msza Święta, godz. 16:00**

Odpowiedź psalmowa

Krzyczcie z radością do Boga, do całej ziemi.

Ewangelia

Alleluja, alleluja.

Jeśli ktoś mnie kocha, dotrzyma mojego słowa, mówi Pan, a mój Ojciec go pokocha, i przyjdziemy do niego.

Alleluja.

Antyfona Komunii

Jeśli mnie kochasz, dotrzymuj moich przykazań, mówi Pan, i poproszę Ojca, a on wyśle ci kolejnego Parakleta, By pozostać z tobą na zawsze, Alleluja.

Daj pięć minut

Poświęć tylko pięć minut dziennie, a twoja wiara będzie się pogłębiać i rozwijać – dzień po dniu.

PONIEDZIAŁEK: WIELKANOC W TYGODNIU

11 MAJA 2026

Zostań u mnie w domu

Bóg obdarzył stworzenie tak wieloma darami. W rzeczywistości świat jest tu w pierwszej kolejności, ponieważ Boża miłość przepelniła – Bóg chciał dzielić się boską miłością. Bóg nawet zesłał Jezusa i stał się człowiekiem, aby zapraszać ludzi głębiej do życia w Bogu. Czy więc nie powinna być odpowiedź na tę całą hojność hojna, w której przyjmujemy Boga do naszego życia, jesteśmy otwarci i zaproszeni w modlitwie oraz czcimy i troszczymy się o nasz świat i jego stworzenia? Zaczynaj otwierać drzwi już dziś.

Dzisiejsze czytania: Dz 16:11-15; Jan 15:26-16:4a. "Jeśli uznałeś mnie za wiernego Panu, przyjdź i zamieszkaż w moim domu."

WTOREK: POMNIK ŚWIĘTYCH NEREUSZA I ACHILLEUSZA, MĘCZENNIKÓW

12 MAJA 2026

Uderz w stronę pokoju

W pierwszych latach istnienia kościoła toczyła się debata, czy chrześcijanie powinni należeć do armii rzymskiej, choć wielu tak było. Dwóch z męczenników pamiętanych dziś, Nereusz i Achilleusz, było członkami elitarniej gwardii pretoriańskiej, ale po przyjęciu chrześcijaństwa odmówili służby i ostatecznie zostali wygnani oraz straconi. Pod koniec IV wieku papież Damasus kazał wykonać inskrypcję na ich cześć, która częściowo brzmiała: "O cud wiary! . . . nawracają się... Rzucają swoje tarcze, zbroje i zakrwawione oszczepy. Wyznając wiarę Chrystusa, cieszą się, mogąc świadczyć o jej triumfie." Jakie odważne, a może ryzykowne ścieżki możesz podjąć, by żyć zgodnie z własną wiarą?

Dzisiejsze czytania: Dz 16:22-34; Jan 16:5-11. "Przyniósł je do swojego domu i zapewnił positek."

ŚRODA: OPCJONALNE

UPAMIĘTNIENIE MATKI BOŻEJ Z

FATIMY

13 MAJA 2026

Moc modlitwy

Gdy Błogosławiona Maryja Panna ukazała się trójce dzieci w Fatimie w Portugalii w 1917 roku, wielu się wyśmiało – i wielu nadal to robi. I jakie szokujące, kontrowersyjne ujawnienie dzieci na temat słów Matki Bożej wzbudziło takie niedowierzanie? Powiedziała to samo, co zawsze mówi, gdy się pojawia: módl się. Za różne rzeczy – dla pokoju na świecie lub dla grzeszników – ale módlcie się. W tym przypadku nazwała siebie "Panją Różańcową" – przypominając nawet katolikom o narzędziu do modlitwy! Kiedy ostatnio wykonałeś jej proste polecenie?

Dzisiejsze czytania: Dzieje Apostolskie 17:15, 22-18:1; Jana 16:12-15. "To, co więc nieświadomie czcisz, ja wam ogłaszam."

CZWARTEK: UROCZYSTOŚĆ WNIEBOWSTĄPIENIA PANA

14 MAJA 2026

Wyzwanie wyzwania

Gdy Chrystus został wskrzeszony, nie chodziło tylko o to, że jego dusza trafiła do nieba. Po raz pierwszy pojawił się fizycznie swoim uczniom. Gdy się wzniosł, zabrał ze sobą swoje ciało. Jego powrót do prawicy Ojca miał sens, ponieważ Jezus był przecież Bogiem. Jednak jego ciało towarzyszące mu było równie konieczne, ponieważ Bóg nie przybierał ludzkiej postaci tylko po to, by zrzucić ją jakby była ciężarem. To jest wielkie powołanie, o którym przypomina świętowanie Wniebowstąpienia: dzielić się życiem Boga i wznosić się ku Bogu.

Dzisiejsze czytania: Dzieje Apostolskie 1:1-11; Efezjan 1:17-23; Mateusz 28:16-20. "Przedstawił się im żywy."

PIĄTEK: PRZYJACIELE

15 MAJA 2026

Czy potrafisz zobaczyć Boga i przeżyć, by o tym opowiedzieć?

Nikt," mówi Bóg w Księdze Wyjścia, "nie może mnie zobaczyć i przeżyć" (33:20) – prawie nikt, oczywiście. Mojżesz, na przykład, rozmawiał z Bogiem "twarzą w twarz, jak człowiek rozmawia z przyjacielem" (Wyjścia 33:11), nie poddając się natychmiastowemu wyparowaniu. Teologia chrześcijańska nazywa to doświadczenie błogosławioną wizją: całkowitą niebiańską

świadomością Boga, która przytłaczała większość śmiertelników podczas ich ziemskiego życia. To nie znaczy, że nie możesz od czasu do czasu zobaczyć Boskości. Uwielbienie i służba, które składasz jako chrześcijanin, otwierają drzwi do świętości i zaprowadzą cię aż do pełni w komunii z Bogiem na zawsze.

Dzisiejsze czytania: Dzieje Apostolskie 18:9-18; Jana 16:20-23. *"Zobaczę was znowu, a wasze serca się uradują."*

SOBOTA: WIELKANOC W TYGODNIU

16 MAJA 2026

Co za radość!

Radość powinna być częściej celebrowana za to, czym jest. Wielki katolicki teolog XIII wieku, św. Tomasz z Akwinu, wierzył, że ludzkość

dosłownie "nie może żyć" bez radości.

Twierdził, że szczęście lub błogosławione szczęście jest ostatecznym celem lub celem ludzkiego istnienia i prowadzi do wizji istoty Boga. Chociaż przeszkody i niepowodzenia w życiu sprawiają, że trudno nam czuć radość przez cały czas, pamiętamy słowa zmarłej śpiewaczki operowej Beverly Sills, która mówiła, że nie zawsze jesteśmy szczęśliwi, ale zawsze możemy być pogodni. W tym radosnym okresie wielkanocnym wprowadź trochę radości we wszystko, co robisz i każdego, kogo dziś spotkasz!

Dzisiejsze czytania: Dzieje Apostolskie 18:23-28; Jan 16:23b-28. *"Proś, a otrzymasz, aby twoja radość była pełna."*

Czytania na Szóstą Niedzielę Wielkanocną

Dzieje Apostolskie 8:5-8, 14-17

Filip przynosi wyzwalającą ewangelię, podczas gdy Piotr i Jan podążają za Duchem.

Psalm 66:1-3, 4-5, 6-7, 16, 20

Radość jest naturalną reakcją dla tych, którzy widzieli ogromne czyny Boga.

1 Piotra 3:15-18

Bądź gotów wyjaśnić swoją wiarę, ale nie kłócić się z nieuprzejmą siłą.

Jana 14:15-21

Jezus nie porzuca swoich przyjaciół, lecz wysyła im Adwokata, by pozostali blisko siebie.

Słowa na Słowie

*

Mesjasz naprawdę przyszedł, a teraz powinniśmy na Niego czekać ponownie, bardziej niż kiedykolwiek wcześniej – i to nie tylko na małą grupę wybranych, lecz na wszystkich ludzi. Pan przyjdzie powoli, jeśli nie będziemy na Niego czekać z zapamiętaniem. To właśnie to nagromadzenie pragnień ma przywołać Parousię (P. Teilhard de Chardin).

* *

Poczuj drwiny, które ranią nasze serca!)-:

Czujesz to? Ostra drwina, która przetrwała przez historię i rani nasze serca? "Wierzą, że ciało powstanie!" – Grecy zaśmiali się zimno. "Czczą tego kłamcę, Chrystusa, jak Zbawiciela!" krzyčili Żydzi ze złością. Dziś nasz świat wciąż z nas drwi: "Niebo? Piekło? Diabły? Anioły? Co za głupie historie!"

Co tydzień telewizja i gazety mówią o nas – katolikach, prawdziwych wierzących. Czasem ich słowa przypominają ciepły uścisk: ładne artykuły chwalcące nasze silne zasady, święte tradycje i niezłomną wiarę. Programy, które dzielą się prawdą, mówiąc, że wiara jest żywym ogniem – głębokim komfortem i pewnym bezpieczeństwem, których każde serce bardzo pragnie. Ale boli, gdy pojawia się drwiny! Nawet nasi własni przywódcy i wierzący popełniają błędy, broniąc nas,

dając amunicję nienawidzącym. Bardzo boli, prawda?

Czy niewierzący naprawdę może mówić za nas? Nie – oni po prostu obserwują z daleka, jak obcy rysujący cienie. Studują naszą historię chłodno, traktują nasze rytuały jak stare muzealne przedmioty, naszą świętą sztukę jak ładne obrazki, nasze święte księgi jak stare śmieci. Biblioteki są pełne swoich rozbicia "religijnych uczuć" – rozciętych, oznaczonych i przechowywanych. Ale głęboko w sercu wiemy, że jest pusty. Tęsknią za prawdziwym, bijącym sercem wiary!

Prawda, która w nas mieszka!

Nasze chrześcijańskie życie, nasza bliska więź z Jezusem, rośnie w tajemnym ogrodzie serca – świętym ogniu duszy. To osobiste, świecące inaczej w każdym z nas, ale łączące nas w Jego Ciele, Kościele. Poddajemy się Jego Słowu. Wiara – pełna nadziei, zaufania, miłości – napędza nasze kroki, napędza niekończącą się pracę Kościoła. Razem, w naszych różnicach, związani tym świętym ogniem, jesteśmy Jednym – silni, niezłomni!

Posłuchaj Miłego Wezwania św. Piotra – niech cię poruszy!

"Z łagodnością i szacunkiem, miej czyste sumienie, aby ci, którzy mówią zło przeciwko twojemu dobremu życiu w Chrystusie, mogli się wstydzić swoich kłamstw. Lepiej, jeśli Bóg tak chce, cierpieć za czynienie dobra niż za czynienie zła" (1 Piotra 3:16-17). To mnie głęboko porusza! Żyj nim – przestrzegaj zasad Boga całym swoim sercem. Ten jasny przykład, to dobre chrześcijańskie życie, przyciąga zagubionych ludzi z powrotem. Argumenty nie nawracają – Duch Święty czyni przez ciebie, świecąc!

Nawet w wielkich sporach naukowych – od fizyki kwantowej, przez cuda biologii, po tajemnice kosmiczne – rozum mówi: Wiara nie jest głupia; Ateiści nie są właścicielami logiki. "Bóg istnieje" lub "Bóg nie istnieje" nie da się udowodnić wyłącznie myślą. Żadne rozmowy nie tworzą wiary; Słowa to za mało.

Ale twoje życie? Ciągnie, wygrywa, ratuje!

Czyń dalej wielkie dobro – nie dla pokazu, lecz z miłości do Niego. To cię ratuje, pokazuje światu moc Kościoła. Wstańcie, wierni – niech wasze życie rozświetla światło Chrystusa! Kpina spada, serca budzą się, wieczność wzywa. Możesz. Musisz. Ufa ci. Żyj tym teraz – poczuj zwycięstwo we krwi!

Prawda, która płacze i śpiewa w nas!

Nasze chrześcijaństwo, nasza intymna więź z Jezusem Chrystusem, rozkwita w ukrytym ogrodzie serca – świętym ogniu duszy. To jest osobiste, lśni unikalnie u każdego wierzącego, a jednocześnie splata nas wszystkich w Jego Mistyczne Ciało, Święty Kościół. Poddajemy się Jego Słowu, a wiara – ten żywy puls nadziei, zaufania i miłości – napędza każdy nasz krok, napędza wieczną misję Kościoła. Zjednoczeni w naszych różnicach, związani tym boskim płomieniem, stajemy się Jednymi – niezwyciężonymi, niezłomnymi!

Usłysz czułą, pilną prośbę św. Piotra – niech przebije twoje serce!

"Mieć dobre sumienie, aby, gdy zostaniesz oczerniony, ci, którzy potępiają twoje dobre postępowanie w Chrystusie, mogli zostać zawstydzeni. Bo lepiej cierpieć za czynienie dobra, jeśli taka jest wola Boża, niż czynić zło." (1 Piotra 3:16-17). Och, jak mnie to porusza! Żyj nim – oddychaj Bożymi przykazaniami każdą cząstką swojego jestestwa. To promienne świadectwo, to dobre chrześcijańskie życie, jest magnesem, który przyciąga wędrujące dusze do domu. To nie argumenty przekonują; to Duch Święty świeci w tobie!

Nawet w najgwałtowniejszych burzach intelektualnych – od szeptów kwantowych sfer, przez cuda biologii, po rozległe tajemnice kosmologii – sama logika krzyczy: Wiara to nie głupota;

Ateizm nie ma monopolu na rozum. "Bóg istnieje" i "Bóg nie" pozostają równie nieudowodnione przez czystą myśl. Żadna debata nie wymusza wiary; same słowa nie wystarczają.

Ale twoje życie? Zmusza, podbija, ratuje!

Wytrwajcie w bohaterskiej dobroci – nie dla pokazu, lecz z miłości do Niego. To jest twoja droga do zbawienia, wzniosłe świadectwo Kościoła dla świata. Wstańcie, drodzy wierni – niech wasze życie rozbłyśnie światłem Chrystusa! W tym emocjonalnym ogniu wiary drwina się rozpada, serca budzą się, a wieczność wzywa. Dasz radę. Musisz. Wierzy w ciebie. Żyj tym teraz – pocuj zwycięstwo płynące w twoich żyłach!

* * *

Życie musi zostać uzdrowione z nienawiści, która jest sieniem Szatana i stoi w całkowitej opozycji do nauki chrześcijańskiej. W życiu prywatnym i społecznym nienawiść jest siłą zakłócającą i destrukcyjną, z której katolik nie może korzystać. W sporach ideologicznych, jak i politycznych, nienawiść musi być traktowana jako zakazana broń, którą bezwarunkowo potępiamy. Najwyższym prawem Chrystusa jest wzajemna miłość, która nie szkodzi nikomu ani sprawie, lecz raczej jednoczy ludzi o różnych poglądach i prowadzi ich ku zgodzie. Wobec hasel nienawiści i zemsty musimy sprzeciwić się nauczaniu sprawiedliwości i miłości bliźniego (kardynał A. Hlond, 1948).

W miłości Chrystusa,
Ojciec Anthony

ANIOŁY W IKONACH: 26 WIZJI WIARY: IKONY EWANGELISTÓW, APOSTOŁÓW I ŚWIĘTYCH

W promiennym sercu Kościoła prawosławnego, podobnie jak w jego siostrzanej tradycji katolicyzmu, czczenie świętych rozpała duszę niczym gwiazdy przeszywające nocne niebo. Te

światliste postacie – mediatorzy i orędownicy – stoją jako mosty między ludzkością a Boskością, patronami, którzy szepczą nasze błagania do niebios, oraz żywymi świadectwami, których święte życie wzywa nas do wznoszenia się ku moralnej wielkości. Naśladuj ich, a twój duch wznieci się!

Choć starożytne kanony kierują tym świętym oddaniem, świat prawosławny rozkwita żywymi lokalnymi wyrazami, gobelinem łaski utkanym między narodami. Każda kraina rości sobie prawo do swojego narodowego patrona, cudotwórcy, którego czyny rozbrzmiewają przez wieczność, przyciągając wiernych na pielgrzymki do świętych miejsc pochówku i relikwii. Tu zmęczone serca odnajdują odnowę, kroki przyspieszają nadzieją, a dusze dotykają wieczności!

Asceci i pustelnicy, te potężne filary wytrzymałości jak Symeon Stylita i Antoniusz Pustelnik, budzą budzący podziw szacunek. Ich nieustępliwe

Michael Damaskinos: Czterech wojskowych świętych. XVI wiek Muzeum Benaki, Ateny

poszukiwania Boga inspirują nas do pokonania własnych wewnętrznych pustych. Ikony tych świętych zdobią nie tylko majestatyczne ikonostasy, ale także intymne zakamarki codziennego życia – ikony kalendarzowe zaznaczające czas świętością, ikony podróży jako wierni towarzysze na życiowej drodze, chroniący i podnoszący na duchu, gdziekolwiek się poruszamy.

Od zarania chrześcijaństwa ponadczasowe narracje Starego Testamentu rozpalają artystyczny ogień, przypominając nam o niezachwianym przymierzu Boga. Podczas gdy ikony poszczególnych proroków są rzadkimi klejnotami, potężny Eliasz płonie jako latarnia proroczego zapachu. Cenione sceny – Ofiara Abrahama, głębokie poddanie się wierze; łono Abrahama, objęcie boskiego powitania – wzywaj nas do zaufania, nadziei i życia jako spadkobiercy tych świętych obietnic.

Niech te święte obrazy poruszą twoje serce: spójrz na nie i niech ich światło obudzi świętego w tobie!

Ranne światło

Komentarze do Ewangelii Św. Jana

Ewangelia św. Jana jest używana w lekcjonarzu na niedziele przy szczególnych okazjach, świętach i uroczystościach, a także w określonych porach roku, np. Wielkanoc, Boże Narodzenie.

Rozdział 22

Lazarus

Jan 11:3-7, 20-27, 33b-45

Łazarz leżał w zimnym, nieustępliwym uścisku grobowca. W życiu duchowym grzech jest właśnie tą śmiercią. Może nie znamy dokładnej ścieżki, którą przeszedł Łazarz, ale obraz jego złamanego ciała, uwięzionego w skalnej jaskini, jest upiornie wiernym portretem duszy w niewoli. To stan osoby, która przez lata uciszała szepty sumienia, aż milczenie staje się więzieniem – pochówkiem ducha, póki ciało wciąż oddycha.

Gdy Jezus stoi przed tą jaskinią i woła, wychodzi Łazarz. Ale spójrz na niego! Jest związany rękami i nogami; jego twarz spowita pogrzebową tkaniną, jakby jego tożsamość została wymazana przez ciemność. Jest bezradny. Nie może się ruszyć, nie może się uwolnić, nie może nawet odważyć się marzyć o wolności. Choć grzmiący głos Jezusa sięgał w stęchłe, gnijące powietrze grobu, by przywołać go do życia, Łazarz wciąż desperacko potrzebował rąk innych, by być naprawdę wolnym.

Jezus zwraca się do wspólnoty i rozkazuje: "Rozwiążcie go!"

Łazarz już niósł smród rozkładu. Jego sytuacja była ludzko beznadziejna, rozkładająca się tragedia. Gdyby nie głos Jezusa, poruszony miłością, która płacze, i gdyby nie ręce wspólnoty, które odważyły się dotknąć jego bandaży, Łazarz pozostałby więźniem ciemności. Jego "śmierdząca sytuacja" tylko by się pogorszyła, przyciągając robaki rozpacz do żerowania jego zgnicią.

Jak często robimy to sobie samym? Przez lata grzechu tkamy własne całuny, płacząc się w kajdanach, których nie możemy złamać sami. Jezus daje boską inspirację, by opuścić grób – wzywa nas do światła Wyznania – ale Kościół jest powołany, by cofnąć pozostałości naszego

pochówku.

Kościół nie jest instytucją anonimową; Jest matką, rodziną rodzeństwa. Jest wspólnotą, która słucha Słowa i łamie Chleb Eucharystyczny razem z nami. A czym są te "bandaże", które pozostają nawet po przebaczeniu? To blizny strachu, ciężar smutku, zimne ściany izolacji, palenie gniewu i paraliżujące drżenia wątpliwości.

Naprawdę wierzę, że ludzie, których spotykamy w ciągu czterdziestu ośmiu godzin po szczerej spowiedzi, są zesłani przez Boga. To oni mają pomóc nam odwinąć tkaninę z oczu. We wczesnym Kościele społeczność główna była niewielka – około stu dwudziestu dusz. To nie była tylko symboliczna liczba; To był ludzki powód. To była społeczność, w której ludzie byli wobec siebie "przejrzysti". Wszyscy znali Łazarza. Wszyscy znali jego imię, jego zmagania i zapach.

W naszym nowoczesnym, neopogańskim świecie straciliśmy to. Żyjemy w "ogromnych" społecznościach, gdzie jesteśmy jedynie statystykami – liczbą rozdanych Komunii lub liczbą w ławce. W tych rozległych, anonimowych przestrzeniach nikt nie wie, że Lazarus zaginął. Nikt nie zauważa smrodu rozpaczy brata. Oferujemy "znak pokoju" obcym, podczas gdy nasi sąsiedzi gniją w samotności. Ale ci zgromadzeni przy grobowcu Łazarza go znali. Kochali go. A ponieważ go kochali, pomogli mu się odwiązać.

Zwróć uwagę na boski porządek tego cudu, jak zauważył św. Grzegorz Wielki: Po pierwsze, Pan wywołuje duszę z grobu; dopiero wtedy mówi społeczności, by go uwolniła. Gdyby uczniowie próbowali go rozwiązać, gdy był jeszcze martwy w grobie, smród byłby nie do zniesienia. Lekcja jest głęboka: wyjściem jest Wyznanie grzechów; Rozwiązywanie to powrót do ciepła wspólnoty. Nie ma prawdziwego życia w Kościele dla tych, którzy odmawiają wyjścia z grobu, którzy wolą pozostać ukryci i szerzyć zapach śmierci.

Pamiętasz gościa na weselu, który nie miał ubrania? Milczał, gdy król go przesłuchiwał. Nie przyznałby się do potrzeby; nie chciał mówić prawdy. A zdanie było przerażające: *"Zwiążcie mu ręce i nogi i wrzucie go w ciemność."* Jeśli milczymy o naszych grzechach, jeśli odmówimy ślubnego szaty pokuty, nawet Eucharystia nie może nas ocalić od ciemności, którą wybieramy.

Ta moc "wiązania i rozluźniania" jest największym darem danym Apostołom i ich następcom. Gdy Jezus dał Piotrowi klucze, dał mu władzę, by rozbić kajdany szatana. W Księdze Objawienia widzimy smoka związanego i wrzuconego w otchłań. To jest autorytet Kościoła: związać Wroga i uwolnić dziecko Boże.

Ale gdy ktoś kurczowo trzyma się milczenia, gdy odrzuca inspirację do pojednania, te kajdany dumy, pożądania i zazdrości zaczynają się utwardzać. Przez miesiące i lata zamieniają się w kajdany terroru i wstydu. Paraliżują serce, aż wydaje się, że nikt – nawet Bóg – nie może pomóc.

Jednak jest nadzieja. Jesteśmy w okresie Wielkanocy – wielkim okresie "Wezwania". Od świtu aż do najgłębszej nocnej czuwania głos Zbawiciela rozbrzmiewa w kanionach naszych serc, płacząc łzami i boską władzą: **"Łazarzu, wyjdź!"**

Nie pozostawaj w ciemności. Przyjdź do światła, pozwól braciom i siostram zobaczyć twoją twarz i pozwól Kościołowi cię uwolnić, byś mógł naprawdę znów chodzić.

Ojciec Anthony

Dookoła świata

Czasem pomijane wiadomości

SPRAWA POCZOBUTA

GRA O WOLNOŚĆ

Uwolnienie dziennikarza Andrzeja Poczobuta po 1860 dniach w więzieniu o wysokim rygorze stanowi głębokie zwycięstwo godności człowieka. Przez ponad pięć lat Poczobut był świadkiem prawdy, znosząc niewolę, która wystawiła na próbę granice ludzkiego ducha. Jego wolność, zabezpieczona dzięki wytrwałym wysiłkom dyplomatycznym władz USA i Polski, jest przykładem ewangelicznego nakazu "głoszenia wolności jeńcom" (Łukasz 4:18).

Etycznie ten wynik podkreśla moralny obowiązek przywódców politycznych do ochrony uciśnionych. Interwencja zespołu prezydenta Trumpa, współpracującego z polskimi urzędnikami, jest owocem niezłomności w międzynarodowej solidarności. Jak zauważył dyplomata John Coale, "to zadziało", udowadniając, że cierpliwe negocjacje oparte na sprawiedliwości mogą przewyciężyć systemową ciemność.

Z katolickiej perspektywy powrót Poczobuta przypomina nam, że nikt nie zostaje zapomniany. Wzmacnia zasadę, że prawda i sprawiedliwość, choć często opóźniane przez władze światowe, nigdy nie zostają pokonane, gdy spotykają się z miłością i modlitwą. To wydarzenie jest wezwaniem do wiernych, by niestrudzenie dążyli do dobra wspólnego, ufając, że światło ostatecznie zwycięży nad cieniami niesprawiedliwości.

DRONY Z UKRAINY

CHCĄ SIĘ UCZYĆ

Polska i Ukraina ogłosiły strategiczną współpracę w celu opracowania "armady dronów", co podkreśla przecięcie nowoczesnej technologii i katolickiej tradycji legalnej obrony. Wicepremier Władysław Kosiniak-Kamysz zauważył, że to partnerstwo łączy polskie zasoby z ukraińską odpornością, wykutą przez próby trwającego konfliktu.

Z perspektywy prawosławnego nauczania katolickiego "uzasadniona obrona może być nie tylko prawem, ale poważnym obowiązkiem dla osoby odpowiedzialnej za życie innych" (KKC 2265). Ten wspólny wysiłek odzwierciedla cnotę solidarności – uznanie walki sąsiada za naszą własną. Poprzez utworzenie Centrum Kompetencji Podkarpackich, te narody wykazują ostrożność niezbędną do ochrony godności ludzkiej przed niesprawiedliwą agresją.

Choć Kościół nieustannie modli się o "błogosławionych rozjemców", uznaje również, że sprawiedliwy pokój często wymaga siły, by odstraszać przed szkodą. To zaangażowanie w innowacje służy dobru wspólnemu poprzez wykorzystanie technologii rozpoznawczych i obronnych do ochrony personelu i osób narażonych. W trafnej ocenie obecnych realiów geopolitycznych, ten duch braterstwa dąży do zapewnienia tarczy niewinnych, stanowiąc

niezbędny krok do trwałego i spokojnego porządku.

PROGNOZA

IRLANDIA NAJBOGATSZA?

MFW właśnie opuścił prognozy na 2030 rok, a patrząc na liczby, Irlandia, Luksemburg i Norwegia "miażdżą" PKB per capita. Ale przeglądając te arkusze kalkulacyjne, pamiętajmy: wysoki PKB nie oznacza automatycznie wysokiej jakości duszy.

Wzrost gospodarczy jest darem od Stwórcy, ale ma na celu zbudowanie tego, co Kościół nazywa "cywilizacją miłości". Niezależnie od tego, czy kraj zajmuje 12. miejsce, jak Niemcy, czy wspina się do 20, jak Polska, mandat moralny jest identyczny: bogactwo musi służyć godności człowieka, a nie odwrotnie.

Pierwsze miejsce Irlandii jest technicznie złożone ze względu na struktury korporacyjne, ale to doskonałe przypomnienie, że "autentyczny rozwój" nie polega na wykupie akcji – chodzi o to, czy rodzina może się rozwijać i czy osoby najbardziej podatne są chronione.

Dajmy się domyślić! Te bogactwa są narzędziami solidarności. W miarę jak gospodarki Europy się rozwijają, módlmy się, by te zasoby były wykorzystywane do promowania świętości życia i sprawiedliwości społecznej. Nasza prawdziwa nadzieja nie tkwi w koncie bankowym; chodzi o przekształcenie bogactwa doczesnego w narzędzia Bożej łaski. Zbudujmy przyszłość, w której wszyscy będą się rozwijać – ciałem i duszą.

Czytamy papieża Leona

Wiara uwalnia nasze serca od lęku związanego z posiadaniem i zdobywaniem, od iluzji gonienia za prestiżowym miejscem, by mieć znaczenie.

Powołanie nie jest celem stałym, lecz dynamicznym procesem dojrzewania, wspieranym przez bliskość z Panem: bycie z Jezusem, pozwalanie Duchowi Świętemu działać w sercach i sytuacjach życiowych oraz ponowne czytanie wszystkiego w świetle otrzymanego daru – to właśnie oznacza rozwój w swoim powołaniu. Tak jak winorośl i gałązki (por. J 15:1-8), tak całe nasze istnienie musi opierać się na silnej i koniecznej więzi z Panem, aby stało się coraz pełniejszą

odповідzią na Jego wezwanie – przez próby i konieczne "przycinanie". "Miejsca", w których wola Boga jest najwyraźniej objawiana i doświadczana jest Jego nieskończona miłość, to często autentyczne i braterskie więzi, które potrafimy nawiązać w trakcie naszego życia. Jak cenne jest mieć dobrego duchowego przewodnika, który towarzyszy nam w odkrywaniu i rozwijaniu naszego powołania! (...) Powołanie zatem nie jest czymś nabywanym od razu, czymś "danym" raz na zawsze: jest raczej ścieżką rozwijającą się analogicznie do życia ludzkiego, w której otrzymany dar (...) musi być karmiony codzienną relacją z Bogiem, aby mógł rosnąć i przynosić owoce.

Przesłanie z okazji Światowego Dnia Modlitwy o Powołania, 26 kwietnia 2026 r.

Będziecie prorokami w swojej posłudze, jeśli jesteście ludźmi pokoju i jedności, splatając nici łaski i miłosierdzia rozległe i gęsto zaludnione przestrzenie tej diecezji, harmonizując różnice, witając, słuchając i przebacząc. Nie pozwólcie, by was poszukiwano – pozwólcie, by was odnaleźli. I dążyć do tego, aby księża, diakoni, siostry zakonne i bracia oraz świeccy zaangażowani w apostołat nigdy nie czuli się samotni. Pomóż im na nowo rozbudzić nadzieję w ich różnych posługach i poczuć, że są uczestnikami jednej misji. Zawsze potrafi niestrudzenie zachęcać ludzi i społeczności, po prostu przypominając im o pięknie Ewangelii.

Msza Święta z Rytuałem Święceń Biskupich, 2 maja 2026.

W starym świecie, w którym wciąż jesteśmy pielgrzymami, uwaga skupia się na ekskluzywnych miejscach, doświadczeniach dostępnych tylko dla nielicznych lub na przywilej wejścia tam, gdzie nikt inny nie ma dostępu. W nowym świecie jednak, do którego prowadzi nas Zmartwychwstały, to, co ma największą wartość, jest dostępne dla wszystkich. Jednak nie traci z tego powodu swojej atrakcyjności. Wręcz przeciwnie, to, co jest dostępne dla wszystkich, teraz przynosi radość: wdzięczność zastępuje rywalizację; gościnność eliminuje wykluczenie; Obfitość już nie oznacza nierówności. Przede wszystkim nikt nie jest mylony z kimś innym, nikt nie jest zagubiony. Śmierć grozi wymazaniem imienia i pamięci, ale w Bogu każdy człowiek wreszcie jest sobą lub sobą. W rzeczywistości to właśnie to miejsce, którego szukamy przez całe życie, czasem gotowi zrobić wszystko, by zdobyć trochę uwagi i uznania.

"Wiercie," mówi do nas Jezus. To jest sekret! "Wierzysz w Boga; uwiercie także we Mnie" (J 14:1). To właśnie ta wiara uwalnia nasze serca od lęku związanego z posiadaniem i zdobywaniem, z iluzji gonienia za prestiżowym miejscem, by mieć znaczenie. Każda osoba ma już nieskończoną wartość w tajemnicy Boga, który jest prawdziwą rzeczywistością. Kochając się nawzajem tak, jak Jezus nas kochał, przekazujemy sobie tę świadomość. To jest nowe przykazanie: w ten sposób wyprzedzamy niebo na ziemi, pokazując wszystkim, że braterstwo i pokój są naszym przeznaczeniem. Bo w miłości, pośród wielu braci i sióstr, każdy odkrywa, że jest wyjątkowy i niepowtarzalny.

Modlitwa Reginy Caeli, 3 maja 2026.

Pierwszy rok panowania Leona XIV

Dobre życie w burzliwych czasach: mądrość św. Augustyna i papieża Leona XIV

W świecie często naznaczonym niepewnością, ponadczasowe słowa św. Augustyna rezonują z głęboką jasnością: "Żyjmy dobrze, a czasy będą dobre." To potężne spostrzeżenie, powtórzone

przez papieża Leona XIV, przypomina nam, że mamy moc kształtowania naszej ery poprzez nasze działania i wiarę. Jak dodaje Leon XIV w swojej książce "*Moc Ewangelii: Wiara chrześcijańska w 10 słowach*", "Możemy nadać sens naszym czasom poprzez świadectwo i modlitwę do Ducha Świętego, aby uczynił nas mężczyznami i kobietami, którzy zarażają innych pokojem i rozprzestrzeniają zapach Jego miłości i miłosierdzia."

Święty Augustyn, czczony biskup Hippony, zaoferował unikalną perspektywę na czas, która kwestionuje konwencjonalne myślenie. Twierdził, że przeszłość, teraźniejszość i przyszłość nie są odrębne, lecz istnieją jednocześnie w naszej świadomości: pamięć oznacza obecność rzeczy przeszłości, percepcja obecność rzeczy teraźniejszych, a oczekiwanie obecności rzeczy przyszłych. Ta filozofia podkreśla znaczenie życia w pełni w każdej chwili, co jest tematem, który Leon XIV, duchowy następca Augustyna, przyjął i rozwinął w ten temat.

Od czasu wyboru papież Leon XIV stał się stałą ręką prowadzącą Kościół przez burzliwe wody. Oczekiwania wobec papieża, który potrafi pogodzić tradycję z otwartością, były wysokie, przemawiając zarówno do frakcji postępowych, jak i tradycjonalistycznych w Kościele. Rok po objęciu pontyfikatu Leon XIV wydaje się znaleźć tę delikatną równowagę. Jego przywództwo odzwierciedla dogmatyczną ciągłość Jana Pawła II i Benedykta XVI, widoczną w jego katechezach o Soborze Watykańskim II, podczas gdy jego podejście duszpasterskie odzwierciedla papieża Franciszka, szczególnie w nacisku na synodalność i więź między wiarą a ubogimi, jak wyrażono w jego pierwszej apostolskiej nakazce *Dilexi te*.

Styl Leona XIV cechuje się precyzją i klarownością, choć pozostaje on powściągliwą postacią w porównaniu z bardziej demonstracyjnymi gestami Jana Pawła II czy Franciszka. Jednak jego głębia emocjonalna była widoczna podczas pierwszego spotkania z wiernymi po wyborze. Jego wybór nazwy, inspirowany społecznie reformistycznym Leonem XIII, sygnalizuje zamiar stawienia czoła współczesnym wyzwaniom, w tym rozwojowi sztucznej inteligencji. Jego nadchodząca encyklika, roboczo zatytułowana *Wspaniała ludzkość*, jest z niecierpliwością wyczekiwana, zwłaszcza po jego prowokującym do myślenia stwierdzeniem, że "innowacje technologiczne mogą być formą udziału w boskim akcie tworzenia", zrównoważonym ostrzeżeniami przed potencjalnymi zagrożeniami związane z AI.

Na arenie międzynarodowej Leon XIV poruszał się w delikatnych kwestiach z taktem. Unikając bezpośredniego potępienia agresorów geopolitycznych, jego wypowiedzi subtelnie ujawniają jego stanowisko, zapewniając, że jego słowa nie mogą być nadużywane przez propagandę. Jego skupienie na pokoju, miłosierdziu, świadectwie i modlitwie – kluczowych tematach pontyfikatu – stanowi mapę drogową dla wiernych w niepewnych czasach.

Być może jednym z najbardziej uderzających wkładów Leona XIV jest jego poetyckie ujęcie dialogu jako "pielgrzymki serca". To sugestywne wyrażenie oddaje istotę dialogu jako nieustannej podróży otwartych umysłów i serc, co głęboko rezonuje w epoce głodnej więzi i zrozumienia.

Choć jego pontyfikat jest wciąż w powijakach, papież Leon XIV już pozostawił niezatarte piętno. Jego połączenie filozoficznej głębi, zaczerpniętej z Augustyna, oraz praktycznego przewodnictwa wobec współczesnych wyzwań czyni go jako sternika naszych czasów. Czekając na jego dalsze nauki, jedno jest jasne: żyjąc dobrze, jak zachęcał Augustyn, rzeczywiście możemy uczynić nasze czasy dobrymi – a Leon XIV jest gotów wytyczyć drogę.

Moim zdaniem

Epoka wędnących książek

Times Radio rozpoczęło dyskusję na temat znaczenia czytania, zwłaszcza wśród młodych ludzi. Powszechne przekonanie mówi, że dziś więcej osób pisze niż czyta. Ta idea zyskuje na znaczeniu, gdy spojrzymy na koszt książek, które zazwyczaj wahają się od £10 do ponad £20. Dla wielu,

zwłaszcza tych, którzy mają trudności finansowe, wybór między zakupem książki a zakupem jedzenia jest trudną decyzją. Ci, którzy mają trudności ekonomiczne, często z silnym pragnieniem stymulacji intelektualnej, najbardziej cierpią na ograniczenie wydatków kulturowych, co podkreśla pogarszającą się sytuację gospodarczą.

Pomimo twierdzeń o osiągnięciach rządu, faktem pozostaje, że wraz ze wzrostem biedy ludzie maleją w ich zdolności czytania. Warto też zapytać, ilu osób, które twierdzą, że nie stać ich na książki, wydaje duże sumy na serwisy streamingowe, takie jak Netflix, które zapełniają rynek coraz bardziej stroniczymi treściami, zamieniając sztukę w kolejną formę rozrywki mentalnej. Wzrost liczby seriali z kobiecymi głównymi rolami, przerobionych klasycznych historii i historycznie niedokładnych opowieści – jak czarnoskóry, gejowski król Artur – pokazuje niepokojący trend lenistwa w myśleniu i przesycenia propagandą.

Czytanie jednak jest drogą do wolności. Pozwala ludziom tworzyć i żyć w świecie własnej wyobraźni, głęboko osobistym i wzbogacającym doświadczeniem. Niestety, świat wydawniczy jest zalany szybko powstałymi wspomnieniami celebrytów i pustymi przewodnikami, tworzonymi bardziej dla zysku i sławy niż dla wnoszenia czegokolwiek znaczącego do literatury. Te książki, często pełne klisz i pozbawione głębi, zastępują niegdyś cenione powieści, które poruszały aktualne tematy.

Dodatkowo pogarszają to przesadnie dramatyczne kryminały – gdzie fabuły są trudne do śledzenia, a byli szpiedzy sprzedają nieinspirujące "thrillery szpiegowskie", które są uznawane za bestsellery, choć brakuje im prawdziwej emocji. Młode kobiety również wkładają swoje seksualne fantazje i mentalne zamartwienia w przesadnie sensacyjne pisanie, co jeszcze bardziej obniża jakość publikacji.

Krótko mówiąc, dzisiejsza literatura ma kłopoty. Bez angażujących opowieści rdzeń życia kulturowego jest zagrożony, niezdolny przetrwać na płytkich imitacjach czy propagandzie ukrytej pod maską wielkiej literatury. Kultura brytyjska, niegdyś żywa, teraz cierpi na nadmiar szybko promowanych, nagradzanych dzieł, które odpychają kurczącą się publiczność czytelników. Jeśli stracimy zdolność do rozpoznawania prawdziwego talentu literackiego, urok kultury zniknie, zagrażając naszej niezależności. Musimy wspierać prawdziwą literaturę i brytyjskich autorów, ponieważ ich twórczość jest kluczowa dla dobrobytu i tożsamości naszego narodu.

Tony Wood

Modlitwa

Prosimy, pamiętajcie, by modlić się za tych, którzy są chorzy, potrzebują lub prosili o nasze modlitwy: Andrew McLaughlin, Claire Wiggins, Russell Carroll, Lucy Cunningham, Tommy McGrory Senior, Lilian Cox, Sarah Carmichael i Doleen Durnin.

Prosimy o modlitwę o Brendana Claffeya (2026), Johna MacDonalda (2026), Doreen Clark (2003), Valerie Charlotte Morton, Dolores Francisco (2007) **oraz wszystkich, których rocznice przypadają w tym czasie.**

Wiadomości i wydarzenia

Dołącz do nas na herbatę i kawę w sali po niedzielnej Mszy. Serdecznie witamy gości i z przyjemnością podzielimy się z Wami naszą gościnnością. Mamy nadzieję, że się tam zobaczymy!

campbeltown@rcdai.org.uk

www.stkieranscampbeltown.org

<https://www.facebook.com/campbeltownrcchurch/>

parafia diecezji R.C. Argyll i Wysp; Charitable Trust, zarejestrowana szkocka organizacja charytatywna, SC002876
Proboszcz: ks. A. Wood, św. Kieran, Campbeltown; Tel. 01586 55216